

ИЗЛОЖБА „НАРОДНИ УСТАНАК У СРБИЈИ 1804.“ У МУЗЕЈУ ЗА НЕМАЧКУ ИСТОРИЈУ У ИСТОЧНОМ БЕРЛИНУ

На основу међународне конвенције о културној сарадњи између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Демократске Републике Немачке дошло је до успостављања контакта између Музеја за немачку историју у Источном Берлину и Историјског музеја Србије из Београда. Сарадња је отпочета споразумом о размени изложби оба музеја.

Историјски музеј Србије је примио обавезу да као први прикаже своју изложбу „Народни устанак у Србији 1804.“ у Берлину 1972. године.

За нову обраду већ релативно застарелих концепцијских и техничких решења ове изложбе, која је иначе стална тематска поставка Историјског музеја у Милошевом конаку у Топчидеру, кустоси Музеја Љ. Константиновић и Љ. Станојевић извршили су све припреме, укључујући израду нове концепције и синопсиса, са посебним освртом на спољнополитичку европску ситуацију и са акцентом на ослободилачку борбу српског народа, борбу која је истовремено довела до коренитих друштвених промена укидајући феудалне односе и стварајући предуслове за развој капиталистичких друштвених односа у новоформирanoј аутономној Кнежевини Србији.

Овако разрађена концепција послужила је као основ за избор експоната који би на савремен музеолошки начин информисали иностране посетиоце о овом значајном раздобљу историје једног од народа Југославије.

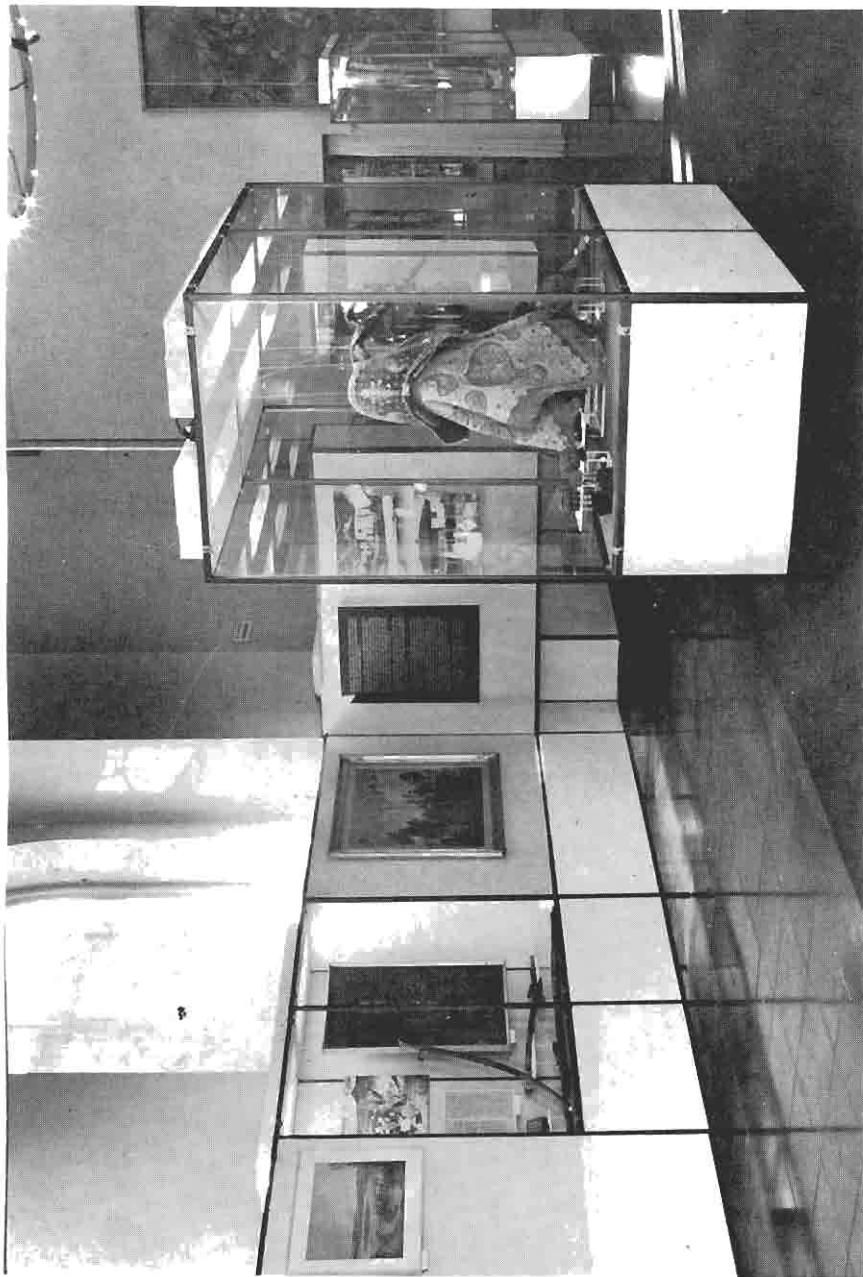
Синопсис је продискутован и прилагођен простору и помагалима у изложбеној дворани Музеја за немачку историју у Источном Берлину. Истовремено су прецизиране све обавезе једне и друге установе, као и комплетан поступак око реализације изложбе, како би се остварио жељени резултат.

Сарадници Музеја за немачку историју обрадили су технички пројекат експозиције и извршили монтажу. Они су, такође, припремили пла-кат на основу елемената предложених од Историјског музеја Србије.

Сарадници Историјског музеја Србије обавили су техничку обраду свих експоната и према пројекту извршили сигнирање, ради што лакшег манипулисања материјалом приликом монтаже. Они су, такође, припремили репрезентативни каталог на немачком језику.

Сви ови послови, који су захтевали тачност и одговорност оба партнера, обављени су без тешкоћа и застоја, онако како је било планом утврђено.

Захваљујући погодном простору и изузетно добрим техничким помагалима, као и свесрдном залагању сарадника Музеја за немачку историју, било је могуће постићи веома успешу тематску повезаност експоната и поставити изложбу чији су експонати сви заједно служили објашњењу једног историјског догађаја, а да при том и лепота и вредност експоната понасоб дођу до изражaja.

Поглед на један део изложбе „Народни устанак у Србији 1804“, одржане у Источном Берлину 1972. године

Музеј за немачку историју је предузео све да би чин отварања добио што свечанији карактер. Отварању су, поред публике, присуствовале многе угледне личности из културног живота Источног Берлина као и представници амбасаде СФРЈ, са амбасадором на челу. Телевизијским преносом отварања изложбе и присуством представника радија дат је велики публицитет овом догађају у јавности Демократске Републике Немачке. Кроз више приказа у разним дневним и недељњим листовима домаћина дата је позитивна оцена сарадње наша два музеја. Истакнут је посебан значај презентованог раздобља за историју српског народа и указано на вредности експоната, који су највећим делом били оригинални, често и уникати, досад врло мало познати или сасвим непознати посетиоцима немачких музеја.

Отварање изложбе у Берлину било је добра прилика за размену стручњака Историјског музеја Србије и Музеја за немачку историју, ради упознавања музеолошких презентација првенствено историјских материјала, односно музеја историјског типа и других музеја значајних за упознавање културне баштине једнога народа.

Група од пет стручњака Историјског музеја Србије обишла је најзначајније музеје и збирке у Берлину, Потсдаму, Дрездену, Лайпцигу, Вајмару, Алтшверину и Ростоку. Посебна пажња посвећена је детаљном разгледању и анализирању концепција и техничких реализација музејских поставки. С обзиром на то да је овај студијски пут био изванредно организован захваљујући предузимљивости Музеја за немачку историју, у току разгледања као и непосредно после тога вођене су дискусије о многим питањима занимљивим и значајним за музејске раднике, као што су научноистраживачка обрада једног историјског раздобља, савремена музејска презентација, и савремени технички уређаји који се користе у музејским поставкама.

Посебно је био занимљив обилазак Историјског музеја и Војног музеја у Дрездену, Етнографског музеја у Лайпцигу, чије поставке или делови поставки представљају веома успела и технички занимљива решења. Измењујући мишљења и дискутујући на лицу места о разним проблемима са којима се у својој пракси сусрећу музејски радници, наши стручњаци су стекли драгоцену искуства на овоме путу.

Поред ових музеја, посебно је занимљив музеј у Алтшверину – као покушај реализације пољопривредног музеја у природном амбијенту уз коришћење више аутентичних објеката из разних периода, чиме се стиче јаснији увид у историјски развој и фазе кроз које је пролазила пољопривреда одређеног краја, поморски музеј у Ростоку – Варнеминде, који је организован на броду.

Ово студијско путовање било је изванредна прилика да се, кроз музејске изложбе, добрим делом упозна историја и културно наслеђе немачког народа, а исто тако и стекне слика о стању и развоју музеја и музеологије у ДР Немачкој. Драгоцену помоћ у томе пружила је нашој групи Верагизела Евалд, сарадник Музеја за немачку историју, која је пратила групу.

Љиљана Константиновић